

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 326
Hyväksytty: FCI 12.12.2017
Kennelliitto 21.8.2018

ETELÄVENÄJÄNKOIRA
(YUZHNRUSSKAYA OVCHARKA)
Alkuperämaa: Venäjä

1/7

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Paimen- ja vahtikoira, jota käytetään karjan suojelemiseen, vartiointiin ja tiluksien vahtina.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat)
Alaryhmä 1 lammaskoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Etelävenäjänkoiran arvellaan polveutuvan karheakarvaisista, parrakkaista koirista, joita tuotiin Espanjasta eteläisen Venäjän aroille yhdessä hienovillaisten lampaiden kanssa. Tämä tieto mainitaan Venäjän keisarikunnan täydellisessä lakikokoelmassa (XXVI osa, julkaistu 1830 Pietarissa). Nämä ketterät, keskikokoiset koirat muistuttivat ulkomuodoltaan katalonianpaimenkoiraa ja ne kykenivät kokoamaan lammaslaumat yhteen ja suojelemaan niitä. Espanjasta tuodut koirat risteytyivät paikallisten lammaskoirien ja vinttikoiratyypin koirien kanssa, joita oli esiintynyt alueella jo muinaisista ajoista lähtien. Näin syntyneet risteytyskoirat levittäytyivät laajalti Venäjän eteläosiin ja ne tunnettiin ulkomailla saakka; läntisessä Euroopassa niitä kutsuttiin "venäjänpaimenkoiriksi". Vuonna 1867 Pariisin maailmannäyttelyssä venäjänpaimenkoiralle myönnettiin kultainen mitali sen kauneuden tähden.

Todellinen valikoiva jalostus kuitenkin alkoi 1898 Krimillä Askania-Novan alueella, saksalaissyntyisen paroni Friedrich von Falz-Feinin tilalla. Hän antoi rodulle sen nykyisen ulkomuodon ja alkoi kutsua sitä nimellä "etelävenäjänpaimenkoira". Lukuisat risteytykset paikallisten vinttikoirien kanssa olivat saaneet aikaan entistä suuremman koon ja valkovoittoisen värityksen, ja niiden ansiosta rakenne oli hieman keventynyt ja rotuun oli tullut nopeasti juoksevien koirien hieman litteä rintakehä ja kuroutunut vatsalinja sekä voimakkaammat takakulmaukset. Viimeiset rakenteen rotupiirteet, samoin kuin rodun nimi, vakiinnutettiin lopulta rotuun Neuvostoliitossa 1930-luvun alkuvuosina, kun ensimmäinen virallinen rotumääritelmä hyväksyttiin.

Etelävenäjänkoira on helppohoitoinen ja sopeutuu kestävyytensä ansiosta helposti erilaisiin ilmasto-olosuhteisiin. Se on aina valmiina puolustamaan omistajaansa ja hänen omaisuuttaan. Nämä koirat ovat poikkeuksellisen uskollisia ja isännälleen omistautuneita. Ei kuitenkaan pidä odottaa niiden suhtautuvan ystävällisesti vieraisiin.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoa suurempi tai kookas, kohtuullisen pitkärunkoinen, ei liian tanakka. Vahva luusto ja voimakas, kuiva lihaksisto. Sukupuolileima on selvä, uros on narttua massiivisempi ja sen pää on suurempi. Ylälinja kaartuu hieman lanteen kohdalta ja on tyypillinen rotupiirre. Rungossa, päässä, raajoissa ja hännässä on karhea, pitkä, paksu, pörröinen karva, joka saa koiran näyttämään todellista kömpelömmältä ja raskaammalta, vaikka rotu on nopea ja ketterä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- Rungon pituus on 10–12 % suurempi kuin säkäkorkeus; nartut ovat hieman pitempiä kuin urokset.
- Pään pituus on noin 40 % säkäkorkeudesta.
- Kuonon ja kallo-osan pituuksien suhde on noin 5:6.
- Etäisyys maasta kyynänpäähän on hieman yli puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tasapainoinen, itsevarma ja itsenäinen, omistajaansa erittäin kiintynyt mutta vieraita kohtaan epäluuloinen ja varautunut. Täydellinen vahtikoira niin karjaa kuin omistajaansa ja tämän omaisuuttakin vartioidessaan.

PÄÄ: Pitkänomainen ja kiilamainen, kirsua kohti kapeneva.

Kallo: Kohtuullisen leveä. Litteä otsa, hyvin kehittynyt niskakyhmy ja poskiluut. Sivulta katsottuna otsan ja kuononselän linjat ovat yhdensuuntaiset. Kulmakaaret ovat hieman erottuvat.

Otsapenger: Vähäinen.

Kuono: Hieman kalloa lyhyempi, silmien alta hyvin täyttynyt ja kirsua kohti hieman kapeneva. Kuononselkä on suora.

Kirsu: Suuri ja musta. Vehnänvärisillä (keksinväri) ja vaalean norsunluunvärisillä koirilla hyväksytään kirsupigmentin vaaleneminen vuodenaikojen mukaan, mutta kirsun reunan tulee aina olla musta.

Huulet: Kuivat, tiiviit, mustapigmenttiset.

Leuat / hampaat: Voimakkaat leuat, leikkaava purenta. Hampaat ovat suuret, valkoiset ja tiivistä rivissä, täydellinen hampaisto (42 hammasta). Ylimääräiset P1-hampaat sallitaan. Etuhampaat ovat asettuneet samaan riviin. Katkenneita etuhampaita ei katsota virheeksi, mikäli purentaan voi edelleen todeta.

Silmät: Mantelinmuotoiset, eivät suuret, suoraan eteenpäin suuntautuneet ja etäällä toisistaan. Väri vaihtelee tummasta vaaleaan ruskeaan, tummat silmät ovat toivotuimmat. Silmäluomet tiiviit, kuivat ja pigmentoituneet.

Korvat: Matalalle sijoittuneet, keskikokoiset ja muodoltaan kolmiomaiset, poskenmyötäisesti riippuvat ja paksukarvaiset.

KAULA: Kuiva, lihaksikas, keskipitkä ja poikkileikkaukseltaan soikea. Kaulan asento on noin 40° kulmassa vaakatasoon nähden.

RUNKO

Ylälinja: Ylälinja kaartuu kevyesti lanneosasta, jossa on ylälinjan korkein kohta.

Säkä: Tuskin havaittava.

Selkä: Kohtuullisen leveä ja pitkä, lihaksikas, voimakas ja suora.

Lanne: Keskipitkä, kohtuullisen leveä, lihaksikas, kevyesti kaartuva ja joustava.

Lantio: Kohtuullisen pitkä, leveä ja lihaksikas, hieman laskeva. Lantio on samalla korkeudella kuin säkä tai 1–2 cm korkeammalla.

Rintakehä: Kohtuullisen leveä ja melko syvä, kyljet ovat hieman litteät. Rintalastan kärki on hieman olkanivelen etupuolella.

Alalinja: Ulottuu kyynärpäiden korkeudelle ja vatsaviiva kohoaa hieman.

HÄNTÄ: Kohtuullisen paksu, ei korkealle kiinnittynyt. Häntä ulottuu vähintään kintereisiin ja sen kärjessä voi olla ns. paimenkoukku tai puoliympyrä. Hännänpään 2–3 viimeistä nikamaa ovat usein kasvaneet yhteen. Rauhallisena koiran häntä riippuu alhaalla. Koiran liikkuesssa tai ollessa tarkkaavainen häntä kohoaa korkeintaan selkälinjan tasolle ja kaartuu hieman ylöspäin, mutta ei koskaan käänny tai kierry selän päälle.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Edestä katsottuna eturaajat ovat lihaksikkaat ja suorat, yhdensuuntaiset ja kohtuullisen etäällä toisistaan.

Lavat ja olkavarret: Lapaluu ja olkavarsi ovat pitkät, viistot ja suunnilleen yhtä pitkät. Lavan ja olkavarren välinen kulma on 100°.

Kyynärvarret: Suorat, poikkileikkaukseltaan soikeat ja pystysuorat.

Kyynärpäät: Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Välikämmenet: Nivel on voimakas ja kuiva. Välikämmen voimakas, kohtuullisen pitkä ja sivulta katsoen hieman viisto.

Etukäpälät: Soikeat, vahvat ja tiiviit. Päkiät ja kynnet voivat olla minkä väriset tahansa.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat lihaksikkaat ja suorat, takaa katsottuna yhdensuuntaiset ja asennoltaan hieman eturaajoja leveämmällä. Takaraajat eivät asetu pitkälle rungon taakse.

Reidet: Pitkät, leveät ja lihaksikkaat.

Sääret: Pitkät ja viistot, suunnilleen yhtä pitkät kuin reidet.

Polvet: Hyvä polvikulma.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet, kuivat, litteät ja leveät.

Väljalat: Voimakkaat, kuivat, kohtuullisen pitkät ja hieman rungon alle asettuneet. Takakannukset poistetaan, paitsi maissa missä tämä ei ole sallittua. (Huom. Suomessa typistyskielto)

Takakäpälät: Soikeat, vahvat ja tiiviit. Päkiät ja kynnet voivat olla minkä väriset tahansa.

LIIKKEET: Vapaat ja tasapainoiset. Tyypillinen liike on vaivatonta ja pitkäaskelista. Etuaskel ulottuu pitkälle eteen ja takaosa työntää voimakkaasti.

Ravissa pää laskeutuu ylälinjan tasolle ja eturaajat liikkuvat suorassa linjassa, taipumusta yksijälkisyyteen vauhdin lisääntyessä. Koiran liikkuessa takaosa on samalla tasolla tai hieman korkeammalla kuin säkä ja nivelet toimivat joustavasti.

NAHKA: Tiiviisti pinnanmyötäinen ja joustava, ei poimuja eikä löysyyttä. Nahka voi olla pigmentoitunut minkä väriseksi tahansa. Kirsun, silmäluomien reunojen ja huulten reunojen tulee olla mustapigmenttiset.

KARVAPEITE

Karva: Karva on runsasta ja lähes saman pituista niin päässä, rungossa, raajoissa kuin hännässäkin. Paksu ja pitkä karva muodostaa päässä kulmakarvat, viikset ja parran; myös kuononselän tulee olla hyvin karvoittunut. Uroksilla karvan tulisi muodostaa kaulus. Karva on pitkää (vähintään 10 cm), paksua, karheaa ja pörröistä, hieman aaltoilevaa tai laineikasta. Päässä ja raajoissa peitinkarva on ohuempaa eikä yhtä karheaa. Pohjavilla on pehmeää, pitkää, paksua ja väriltään vaaleampaa. Täysin poiskammattu pohjavilla sekä huopaantunut, takkuinen tai nyöriintynyt karvapeite ei ole toivottu.

Väri: Valkoinen, kellertävän valkoinen, valkoinen, jossa harmaita, vehnänväreisiä (keksi) tai vaalean norsunluunväreisiä laikkuja, yksivärinen harmaa tai norsunluunvärinen. Yksivärisillä koirilla voi olla päässä, kuonossa ja kaulassa valkoisia merkkejä. Kirjavilla koirilla laikkujen tulisi olla väriltään vaaleita ja vailla selviä rajoja. Lopullinen turkin väri tulee näkyviin 18–24 kk iässä, minkä vuoksi pentujen ja nuorten koirien väritys on hieman voimakkaampi.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset vähintään 66 cm

Nartut vähintään 62 cm

Suuremmat koot ovat toivotuimmat, kunhan kokonaisuus on mittasuhteiltaan oikea.

Paino: Urokset vähintään 35 kg

Nartut vähintään 30 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Uroksen säkäkorkeus alle 66 cm, nartun alle 62 cm.
- Liian lyhyt tai liian pitkä runko.
- Nartun urosmaisuus.
- Vuodenajan mukaan haalistunut kirsupigmentti.

- Silmäluomien osittainen pigmentinpuutos (enintään 10 %).
- Lanneosan kohdalla liian voimakkaasti kaartuva tai liian tasainen ylälinja.
- Kehittymätön eturinta.
- Niukat etu- tai takakulmaukset.
- Epäsäännölliset liikkeet.

VAKAVAT VIRHEET:

- Uroksen säkäkorkeus alle 64 cm, natun alle 59 cm.
- Kevyt, karkea tai löysä rakenne, lyhyet raajat.
- Uroksen narttumaisuus.
- Säkä selvästi lantiota korkeammalla.
- Korkea-asentoinen kaula.
- Keltaiset "petolinnun" silmät.
- Löysät huulet ja/tai silmäluomet.
- Osittainen pigmentin puutos silmäluomissa.
- Pienet tai harvat hampaat; etuhampaat eivät samassa rivissä.
- Kahden tai useamman P1-hampaan puuttuminen (M3-hampaita ei oteta huomioon).
- Tyvestään litteänä riippuvat korvat.
- Kapea, matala rintakehä.
- Köyry selkä.
- Lyhyt, vaakasuora tai jyrkästi laskeva lantio.
- Häntä, joka kääntyy tyvestään eteenpäin ja painuu selälle tai kiertyy selän päälle; liikkumattomana riippuva häntä.
- Hyvin niukat etu- ja/tai takakulmaukset.
- Ylikulmautunut takaosa.
- Niukka kuononselän karva; lyhyt ja/tai niukka karva kuonossa, heikot viikset ja parta. Pohjavillan puuttuminen.
- Suora, pehmeä peitinkarva; silkkinen karva, joka muodostaa selällä jakauksen.
- Voimakas pilkullisuus; liian voimakas karvan väri yli 2-vuotiaalla koiralla.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai voimakas arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- koiran ulkonäön kirurginen tai kosmeettinen muuttaminen
- puutteellinen rotutyppi
- neliömäiset mittasuhteet
- pyöristynyt kallo-osa
- siniset, vihreät, haalistuneet vaaleat tai keskenään eriväriset silmät; sisäänkierivät silmäluomet (entropium)

- kaikki poikkeamat normaalista leikkaavasta purennasta; hammaspuutokset (poislukien P1 ja M3 -hampaat)
- lyhyt karva; tiukat kiharat tai nyörit missä tahansa rungon osassa; tiiviisti rungonmyötäinen karva päässä tai raajoissa
- musta, punainen, harmaanruskea, sininen, ruskea tai kolmivärinen väritys; voimakkaasti erottuva maski tai satulakuvio
- täysin pigmentoitumattomat silmäluomet, vaaleanpunainen tai pilkullinen kirsu, vaaleanpunaiset huulet
- synnynnäinen töpöhäntä, typistetty häntä
- tasakäynti, liikkuminen vinottain

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.